

29.06.2017

Luonnos hallituksen esitykseksi pelastuslain muuttamisesta (nuohous); Lausuntotiivistelmä

Luonnos hallituksen esitykseksi nuohousta koskevien pelastuslain (379/2011) säännösten muuttamiseksi oli lausunnolla 20.4.–13.6.2017. Lausuntokierros toteutettiin Lausuntopalvelu.fi:ssä julkaistulla lausuntopyynnöllä.

Lausuntoja saatiin yhteensä 102, lausunnon antajat on lueteltu muistion lopussa. Kaikki lausunnot on koottu lausuntoyhteenvetoon (26.6.2017), joka on sisäministeriön verkkosivuilla.

Lausunnonantajista valtiovarainministeriöllä ei ollut lausuttavaa. Ahvenanmaa noudattaa nuohouspalveluissa omaa lainsäädäntöään, eikä Ahvenanmaan maakunnan hallitus ottanut lausunnossaan kantaa pelastuslain uudistamiseen.

Lausunnot jakautuivat melko jyrkästi kolmeen ryhmään sen mukaan miten nuohouspalvelujen järjestämisestä tulisi säätää. Osa kannatti ehdotusta poistaa pelastuslaitoksilta nuohouspalvelujen järjestämismääräyksen, osa esitti pelastuslaitosten järjestämismääräyksen ja nykyisenlaisen piirinuohousjärjestelmän säilyttämistä, ja osa esitti nykyisen järjestelmän korvaamista maakunnallisella toimilupajärjestelmällä.

Lausunnoissa esitettiin paljon kommentteja ehdotuksen yksityiskohtiin. Lausunnoissa kommentoitiin varsinkin nuohouksen määräväljeä, nuohoojan kelpoisuusvaatimuksia sekä kiinteistöjen ja nuohoojien valvontaa.

Usea lausunnonantaja kyseenalaisti tarpeen muuttaa nykyistä nuohousjärjestelmää. Nykyinen järjestelmä nähtiin hyvin toimivaksi ja kustannustehokkaaksi tavaksi tuottaa tarvittavat nuohouspalvelut.

Useassa lausunnossa arvosteltiin ehdotusta huonosti valmistelluksi. Erityisesti moitittiin, ettei valmistelussa ole otettu riittävästi huomioon nuohousalan ammattilaisten näkemyksiä. Näiden lausunnonantajien näkemyksen mukaan ehdotetut muutokset huonontaisivat palvelujen tarjontaa varsinkin haja-asutusalueilla sekä heikentäisivät kiinteistöjen paloturvallisuutta pidemmällä aikavälillä. Lausunnoissa kritisoitiin myös, ettei ehdotuksessa ole otettu huomioon nuohouksen vaikutusta ympäristönsuojeluun ja energiataloudellisuuteen, eikä taloudellisia vaikutuksia ole arvioitu riittäväällä tavalla.

Ehdotusta kannattaneet puolestaan kiittivät valmistelutyötä perusteellisesti ja huolellisesti tehdyksi ja ehdotusta selkeäksi. Ehdotetut muutokset nuohouspalvelujen järjestämiseen nähtiin tarpeellisina ja välttämättöminä muun muassa elinkeinonharjoittamisen vapauden näkökulmasta.

Lausunnoissa pidettiin tärkeänä viestinnästä huolehtimista. Ehdotettujen muutosten toteutuessa kiinteistöjen ohjeistukseen ja neuvontaan tulee panostaa valtakunnallisella viestinnällä. Myös nuohoojat tarvitsevat opastusta muutoksista. Muutostilanteessa on lisäksi tarpeen seurata uudistuksen vaikutuksia, erityisesti nuohouspalvelujen saatavuutta ja hintakehitystä eri puolilla maata.

Nuohouspalvelujen järjestäminen

Ministeriöistä ja virastoista maa- ja metsätalousministeriö, oikeusministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö sekä Kilpailu- ja kuluttajavirasto kannattivat ehdotusta poistaa pelastuslaitoksilta nuohouspalvelujen järjestämistä ja siirtymistä nuohouspalvelujen vapaaseen tarjontaan. Opetus- ja kulttuuriministeriö, ympäristöministeriö ja Turvallisuus- ja kemikaalivirasto eivät ottaneet kantaa nuohouspalvelujen järjestämistapaan.

Pelastuslaitosten kumppanuusverkoston yhteisen lausunnon lisäksi 16 pelastuslaitosta antoi oman lausunnon. Lausunnoissa pidettiin pelastuslaitoksen järjestämistä ja piirinuohousjärjestelmän lopettamista tarpeellisenä ja perusteltuna muutoksena. Muista pelastuslaitoksista poiketen Pohjois-Savon ja Päijät-Hämeen pelastuslaitokset esittivät piirinuohousjärjestelmän säilyttämistä.

Aluehallintovirastojen pelastustoimen ja varautumisen toimialueista neljä (Etelä-Suomi, Itä-Suomi, Lounais-Suomi ja Pohjois-Suomi) antoi lausunnon. Lausunnoissa kannatettiin tietyin varauksin piirinuohousjärjestelmän lopettamista.

Pelastusopisto ei ottanut kantaa nuohouspalvelujen järjestämistapaan

Toimiala- ja muista järjestöistä Elinkeinoelämän Keskusliitto, Kuluttajaliitto ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Yrittäjät ry kannattivat pelastuslaitosten järjestämistä ja siirtymistä nuohouspalvelujen vapaaseen tarjontaan. Ehdotusta kannatti myös osa nuohousalan toimijoista, muista yrityksistä ja lausunnon antaneista yksityishenkilöistä.

Lausunnonantajien, jotka kannattivat ehdotusta poistaa pelastuslaitoksilta nuohouspalvelujen järjestämistä, keskeinen perustelu oli elinkeinon vapaan harjoittamisen ja kilpailun mahdollistaminen. Nuohouspalvelujen tarjoamisen katsottiin olevan normaalia yritystoimintaa, joka voidaan kustannustehokkaimmin järjestää kilpailuilla markkinoilla. Osassa lausuntoja korostettiin myös, että nuohouksen vapautuminen kilpailulle on välttämätöntä nuohousalan kehittymiseksi. Nykyinen piirinuohousjärjestelmä on estänyt uusien yrittäjien alalle pääsyn ja hankintalain mukainen kilpailutus suosii suurempia yrityksiä. Kilpailu- ja kuluttajavirasto totesi lisäksi, että nykyinen piirinuohousjärjestelmä on ongelmallinen EU:n palveludirektiivin näkökulmasta, sillä tarjonnan rajoittaminen ja tarveharkinta eivät pääsääntöisesti ole sallittuja.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto näki hyvänä, että ehdotus poistaa pelastuslaitoksen ongelmallisen kaksoisroolin palveluiden tilaajana ja valvojana. Suomen Yrittäjien mukaan kilpailun kannalta on myönteistä, että pelastuslaitokset eivät voisi olla nuohouspalvelujen tuottajia.

Useassa lausunnossa nuohouspalvelujen vapaata tarjontaa perusteltiin kiinteistöjen vastuulla. Koska kiinteistöillä on vastuu huolehtia säännöllisestä nuohouksesta, kiinteistöt haluavat myös valita mistä palvelun hankkivat sekä mahdollisuuden vaikuttaa nuohouksen ajankohtaan. Nähtiin myös, että alueilla, joissa on jo nuohouspalvelujen vapaa tarjonta, kilpailu on toiminut hyvin, asiakkaat ovat olleet tyytyväisiä ja hinnat ovat pysyneet entisellä tasolla.

Ehdotusta kannattaneista lausunnonantajista useimmat esittivät ehdotuksen yksityiskohtiin korjauksia ja tarkennuksia, joilla turvattaisiin erityisesti kiinteistöjen nuohousvelvoitteen toteutumista ja valvontaa. Usea taho esitti myös huolensa siitä, miten muutokset vaikuttavat palvelujen saatavuuteen ja hintakehitykseen. Lausunnoissa huomautettiin kuitenkin samalla, että nykyisessä piirinuohousjärjestelmässäkin asiakkailta on paikoin ollut vaikeuksia nuohouksen saamisessa säädetyin määrävällein. Hintasääntelyn jatkamista ei pidetty mahdollisena.

Nuohousalan toimijoista ja lausunnon antaneista yksityishenkilöistä suurin osa vastusti ehdotusta siirtä nuohouspalvelujen vapaaseen tarjontaan. Osa halusi säilyttää nykyisen piirinuohousjärjestelmän, osa esitti siirtymistä Nuohousalan Keskusliiton esityksen mukaiseen maakunnalliseen toimilupajärjestelmään.

Nuohosalan Keskusliitto esitti piirinuohousjärjestelmän korvaamista maakunnallisilla toimiluvilla. Toimilupajärjestelmässä maakunta päättäisi nuohousyritysten määrän ja toimialueet. Kullakin toimialueella voisi toimia useampia yrittäjiä kuitenkin niin, että yhdelle yrittäjälle toimilupa myönnettäisiin enintään kahdelle toimialueelle. Jos alueella olisi vain yksi toimija, maakunta päättäisi hinnat.

Perusteluna maakunnalliselle toimilupajärjestelmälle esitettiin, että siinä palvelut pysyisivät lähellä asiakkaita, alueiden erilaisuus otettaisiin huomioon, kohtuuhintaisten nuohouspalvelujen saatavuus taattaisiin myös syrjäseuduilla, estettäisiin nuohoustoiminnan keskittyminen suuryrityksille ja taajamiin, ja taattaisiin lähes kaikkien nuohouskohteiden tuleminen nuohotuiksi. Toimiluvilla myös turvattaisiin nuohousyrityksille työt, torjuttaisiin harmaata taloutta ja taattaisiin, että yritykset ottavat oppisopimuskoulutettavia, jolloin alalle saadaan jatkossakin uusia työntekijöitä. Maakunnallisten toimilupien katsottiin toteuttavan kilpailuvaatimuksen ja mahdollistavan asiakkaan valinnanvapauden. Toimilupajärjestelmän perusteluina nuohouspalvelua verrattiin myös autokatsastukseen.

Perusteluina piirinuohousjärjestelmän säilyttämiselle esitettiin, että järjestelmä on ollut toimiva ja edullinen tapa nuohouspalvelujen tuottamiseen. Piirinuohouksen ja hintasääntelyn katsottiin takaavan asiantuntevat, kohtuuhintaiset ja korkealaatuiset nuohouspalvelut myös harvaan asutuilla alueilla, minkä ansiosta paloturvallisuustaso säilyy hyvänä. Kiinteistöt ovat myös olleet tyytyväisiä palveluihin ja nuohoukset on hoidettu ajallaan. Nykyisessä järjestelmässä olennaisena asiana nähtiin myös että viime kädessä pelastuslaitos vastaa nuohouspalvelujen saatavuudesta ja laadusta.

Piirinuohousjärjestelmän säilyttämistä tai toimilupajärjestelmään siirtymistä kannattaneiden lausunnonantajien mukaan niillä alueilla, missä on siirrytty nuohouspalvelujen vapaaseen tarjontaan, nuohouksen toteuma on heikentynyt ja nuohousväliit pidentyneet, koska kiinteistöt eivät ole huolehtineet nuohouksen tilaamisesta. Vapaaseen tarjontaan siirtyneillä alueilla nuohoojat eivät myöskään enää ole ilmoittaneet nuohouksessa havaitsemiaan vikoja pelastuslaitokselle, eivätkä pelastuslaitokset ole valvoneet kiinteistöjä entiseen tapaan.

Järjestöistä Suomen Kiinteistöliitto ry esitti että nuohouspalvelujen järjestämistä olisi perusteltua kehittää Nuohosalan Keskusliiton esittämän toimilupajärjestelmän pohjalta. Kiinteistöliiton näkemyksen mukaan keskeistä on varmistaa nuohouspalvelujen tarjonnan riittävyys ja ammattitaitoisuus. Jos nuohouksen tilaaminen jää yksinomaan kiinteistön muistin varaan, riskinä on nuohousvälien pidentyminen ja nuohousten laiminlyönti, jolloin paloturvallisuus heikentyy. Myös hintojen kehitys olisi epävarmaa.

Finanssiala ry, Rakennusteollisuus RT, Suomen Omakotiliitto ry ja Suomen Palopäälystöliitto ry eivät ottaneet suoraan kantaa nuohouspalvelujen järjestämistapaan, vaan esittivät näkemyksiä asioista joista tulee huolehtia jos siirrytään piirinuohousjärjestelmästä nuohouspalvelujen vapaaseen tarjontaan. Erityisesti olisi varmistettava nuohouspalvelujen saatavuus, kohtuuhintaisuus ja laatu, sekä että nuohoukset tulevat tehdyksi mahdollisimman kattavasti. Suomen Omakotiliitto esitti lisäksi, että eduskunnan tulisi seurata lain täytäntöönpanoa ja hintatason kohtuullisuutta.

Järjestöistä Rakennustarkastusyhdistys ry ja Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö eivät ottaneet kantaa nuohouspalvelujen järjestämistapaan.

Nuohoojan kelpoisuusvaatimus, nuohousyritysten toiminnan sääntely

Lausunnoissa kannatettiin ehdotusta säilyttää nuohoustöitä tekevällä kelpoisuusvaatimuksena nuohoojan ammattitutkinto. Tämän katsottiin olevan riittävä osoitus nuohoojan ammattitaidosta ja osaamisesta, sekä takaavan palvelun laadun. Osa lausunnonantajista ehdotti lisäksi, että säädettäisiin velvoite osallistua ammattitaitoa ylläpitävään täydennyskoulutukseen.

Nuohousyritysten sääntelyn osalta palaute oli kaksijakoinen. Lausunnoissa kannatettiin laajasti ehdotusta, ettei nuohousyrityksenä toimimiselle säädettäisi muita vaatimuksia kuin nuohoustyön tekijöiden ammattitutkintovaatimus. Osa nuohosalan

toimijoista ja lausunnon antaneista yksityishenkilöistä esitti kuitenkin, että nuohousyrittäjällä (työnantajayrittäjällä) olisi oltava nuohoojamestarin erikoisammattitutkinto, jotta varmistetaan yrityksen toiminnan olevan riittävän ammattitaitoista.

Nuohousalan Keskusliitto ja osa nuohousalan toimijoista ja yksityishenkilöistä esitti yrityksille maakunnallisia toimilupia. Toimiluvan edellytykseksi esitettiin yrittäjälle nuohoojamestarin erikoisammattitutkintoa, nykyisillä nuohoojilla riittävä kelpoisuus toimiluvan saamiseen olisi kuitenkin nuohoojan tutkinto. Yrityksen ammattitaidon varmistamisen lisäksi erikoisammattitutkinnon edellyttämisen katsottiin lisäävän kiinnostusta tutkinnon suorittamiseen.

Vaikka yritystoiminnan tarkempaa sääntelyä ei pidetty tarpeellisena, usea lausunnonantaja korosti nuohousyrietyksen valvonnan tärkeyttä. Useassa lausunnossa esitettiin myös, että nuohoojat tai nuohousyrietykset olisi rekisteröitävä, jotta nuohouksen tilaaja voi tarvittaessa tarkistaa nuohoojan pätevyyden ja voidaan estää harmaata taloutta. Esitettiin myös nuohoojan ammattipätevyyden osoittavaa henkilökorttia tai pelastuslaitosten ylläpitämiä nuohoojialistoja.

Useassa lausunnossa viitattiin valmisteilla olevaan ammatillisen koulutuksen uudistukseen ja pidettiin tärkeänä sen huomioon ottamista. Tulevaisuuden haasteena nähtiin miten turvataan uusien nuohoojien koulutus ja tulo alalle, kun iso osa nuohoojista jää lähivuosina eläkkeelle ja oppisopimuskoulutuksen kiinnostus on vähentynyt.

Rakennuksen omistajan nuohousvelvoite

Lausunnoissa pidettiin hyvänä, että rakennuksen omistajan ja haltijan velvoite huolehtia nuohouksesta säilytettäisiin entisenä. Lausunnoissa pidettiin perusteltuna myös ehdotettua tarkennusta pitää tulisijat ja savuhormit sellaisessa kunnossa, että niitä voidaan käyttää turvallisesti. Usea lausunnonantaja korosti, että kiinteistöt tarvitsevat tämän tueksi neuvontaa ja viestintää. Korostettiin myös pelastuslaitosten tekemän valvonnan tärkeyttä sen varmistamisessa, että säännöllisestä nuohouksesta huolehditaan ja että nuohouksessa havaitut tulisijan tai hormin viat tulevat korjatuiksi.

Muutamassa lausunnossa esitettiin, että tikkaiden kunnossapitovelvoitetta täydennettäisiin velvoitteella tikkaiden ja puuttuvien varusteiden asentamiseen.

Muutama lausunnonantaja esitti huolena lisääkö kunnossapidon korostaminen epäasiallista hormikorjausten tarjontaa.

Osassa nuohousalan toimijoiden ja yksityishenkilöiden antamista lausunnoista esitettiin, että nuohous- ja kunnossapitovelvoite kohdennettaisiin vain rakennuksen omistajalle eikä nykyiseen tapaan omistajalle, haltijalle ja toiminnanharjoittajalle. Vastuun yksilöimistä perusteltiin sillä, että usean huoneiston kiinteistössä vastuu nuohouksesta huolehtimisesta ja vikojen korjaamisesta olisi selkeä, ja estettäisiin myös epäselvyydet kenelle nuohouksesta maksaminen kuuluu.

Nuohouksen määrävälit

Ehdotettuja määrävälejä pidettiin useimmissa lausunnoissa epäselvinä ja liian tulkinnanvaraisina. Vaikka harkinnanvaran lisääminen ja nuohousvälin sitominen rakennuksen käyttötavan sijasta tulisijan todelliseen käyttöön nähtiinkin perusteltuna, epäiltiin onko kiinteistöillä edellytyksiä arvioida tarpeellista nuohousväliä.

Nuohousvälin sitomista rakennuksen pääasialliseen lämmitystapaan ei pidetty hyvänä perusteena, koska se ei kerro paljonko tulisijoja on käytetty. Vapaa-ajan asuntojen nuohousvälin sitomista siihen käytetäänkö rakennusta alle vai yli neljä kuukautta vuodessa ei myöskään pidetty perusteltuna eikä selkeänä määritystapana.

Monessa lausunnossa esitettiin, että nykyiset määrävälit (vakituiset asunnot vuosittain, vapaa-ajan asunnot kolmen vuoden välein) ovat selkeät ja käytännössä osoittautuneet toimiviksi. Jos nuohousväli pitenisi suuressa osassa asuinrakennuksia yhdestä vuodesta kolmeen, nähtiin sen heikentävän paloturvallisuutta ja lisäävän nokipaloja. Osassa laununtoja tuotiin myös esille, että nuohousvälien pidentäminen

vähentäisi nuohousyritysten töitä, mikä vaikuttaisi nuohoojien työllisyyteen ja osa yrityksistä voisi joutua lopettamaan.

Useassa lausunnossa esitettiin, että nuohooja voisi määrittää tarpeellisen nuohousvälin. Osa näki, että nuohousvälin pidentäminen ja lyhentäminen voitaisiin säätää nuohoojan vastuulle. Useimmat kuitenkin esittivät, että nuohooja antaisi asiakkaalle suosituksen jos nuohousväliä on tarpeen tihentää laissa säädetystä vähimmäisvaatimuksesta, ja tämä kirjattaisiin nuohoustodistukseen.

Lausunnoissa esitettiin myös erilaisia tapoja, miten nuohoustarpeen voisi määrittää. Voitaisiin esimerkiksi antaa polttoaineen käyttömäärään perustuvat kriteerit, joiden perusteella määritettäisiin milloin tulisijan käyttö on ollut vähäistä ja harvempi nuohousväli on perusteltu. Tulisijat ja hormit voitaisiin myös luokitella polttoaineen ja teknisten ominaisuuksien perusteella erilaisiin luokkiin.

Nuohoustyön sisältö, nuohoustodistus, vikojen ilmoittaminen

Nuohoustyön sisällön määrittelyä pidettiin lausunnoissa selkeänä. Kahdessa nuohousalan toimijan lausunnossa huomautettiin kuitenkin, ettei tukkeutuneen hormin avaamisen pitä sisältyä nuohoustyöhön, vaan kyse on erillisestä lisätyöstä.

Osa lausunnonantajista esitti, että tulisijan ja hormin tarkastaminen pitäisi laajentaa kattamaan rakenteiden tarkastukset. Muun muassa Nuohousalan Keskusliitto esitti, että väli- ja yläpohjien tulisija- ja hormirakenteet olisi tarkastettava vähintään kolmen vuoden välein.

Muun muassa Nuohousalan Keskusliitto, Finanssiala ja ympäristöministeriö esittivät, että laissa säädettäisiin tulisijan ja hormin yhteensopivuuden tarkastamisesta ennen niiden ensimmäistä käyttöä. Käyttöönototarkastuksen yhteydessä nuohooja voisi myös neuvoa savupiipun ja tulisijan oikeasta käytöstä ja huollosta.

Osassa nuohousalan toimijoiden lausuntoja nuohoojan tehtäviin esitettiin muitakin laajennuksia: palo- ja häikävaroitimien tarkastukset, omavalvonnassa ilmoitettujen toimenpiteiden toteutumisen valvonta ja asumisturvallisuudessa havaittujen ongelmien ilmoittaminen pelastusviranomaiselle. Tärkeänä nähtiin myös nuohoojien ammattitaidon hyödyntäminen neuvonnassa ja turvallisuusviestinnässä.

Useimmat lausunnonantajat esittivät, että laissa on säilytettävä nuohoojalla velvoite ilmoittaa tulisijassa tai hormissa havaitut palovaaraa aiheuttavat viat pelastuslaitokselle. Tätä pidettiin tärkeänä, koska kiinteistöissä ei välttämättä ymmärretä vikojen korjaamisen tärkeyttä. Usea nuohousalan toimijoista näki myös tarpeellisenä, että nuohooja oikeutettaisiin antamaan kiinteistöä velvoittavia korjauskehotuksia tai -määräyksiä.

Useassa lausunnossa esitettiin perustettavaksi rekisteri tai tietojärjestelmä, johon nuohooja velvoitettaisiin kirjaamaan tiedot tehdyistä nuohous- ja tarkastustöistä sekä tulisijoissa tai hormoneissa havaituista vioista. Lausunnoissa esitettiin erilaisia vaihtoehtoja tietojärjestelmän toteuttamiseksi, esimerkiksi käyttöliittymänä pelastuslaitosten palotarkastusrekistereihin, kiinteistörekisteriin liitettynä tai asunto-osakehuoneistojen osalta valmisteilla olevaan sähköiseen asunto-osakerekisteriin liitettynä. Rekisteriä perusteltiin muun muassa tarpeella voida seurata ja valvoa mitkä kohteet on nuohottu ja mitkä ei, kuka on tehnyt nuohouksen, ja onko viat korjattu. Rekisteriä voitaisiin hyödyntää pelastuslaitosten valvontatyön suunnittelussa, rakennuksen korjaus- ja muutostöiden yhteydessä ja esimerkiksi kiinteistökaupoissa.

Lausunnon antoivat

Maa- ja metsätalousministeriö, oikeusministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriö (ei lausuttavaa), ympäristöministeriö, Ahvenanmaan maakunnan hallitus, Etelä-Suomen, Itä-Suomen, Lounais-Suomen ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastot, Kilpailu- ja kuluttajavirasto, 16 pelastuslaitosta (Etelä-Savo, Helsinki, Itä-Uusimaa, Jokilaaksot, Kanta-Häme, Keski-Suomi, Keski-Uusimaa, Lappi, Oulu-Koillismaa, Pirkanmaa, Pohjanmaa, Pohjois-Karjala, Pohjois-Savo, Päijät-Häme, Satakunta, Varsinais-Suomi), Pelastuslaitosten kumppanuusverkosto, Pelastusopisto, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Finanssiala ry, Kuluttajaliitto ry, Rakennustarkastusyhdistys ry, Rakennusteollisuus RT ry, Suomen Kiinteistöliitto ry, Suomen Kuntaliitto, Suomen Omakotiliitto ry, Suomen Palopäälystöliitto ry, Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö ry, Suomen Yrittäjät ry, Nuohousalan Keskusliitto ry, Keski-Suomen piirinuohoojat ry, Nuohoojien yhdistys 86 r., Pohjanmaan nuohoojat ry, Päijät-Hämeen Nuohoojat Ry, Satakunnan Nuohoojat ry, Espoon Nuohous Oy, Lujahormi Ky, NokiPirkka Oy, Nuohous Ilmastointi Karjalainen Oy, Nuohous ja ilmastointi K. Sirén Oy, Nuohous Kipinä, Nuohouspalvelu Marko Kylänlahti, Nuohouspalvelu Nokivex, Pirkanmaan Nuohouspalvelu oy, PK Puhdasilma Ky, RestaKoti Oy, Tmi Juha Ahvenharju, Tmi Karri Angeli, Ukkostroikka, Aaltonen Rauno, Airas Taneli, Davidsson Marko, Grönfors Jani, Hagert Mika, Heiskanen Aulis, Helander Jarmo, Helminen Ari, Hirvonen Mauri, Hämäläinen Kari, Järvinen Kalle, Kalajoki Mikko, Kondratjeff Kalevi, Kuhanen Mika, Kuitunen Petri, Kujanpää Lauri, Kääpä Vesa, Laukkanen Ari, Lehtimäki Esko, Lehtimäki Jaakko, Lehtimäki Tapio, Lehtimäki Tomi, Lehtinen John, Miettunen Teppo, Naskali Tommi, Niemi Arto, Nissinen Tenho, Orenius Mikaela, Pasanen Pasi, Ruuskanen Susanna, Ryynänen Johanna, Räsänen Kim, Saukko Markku, Sepponen Kai, Sepponen Paavo, Seppänen Pasi, Suorsa Antti, Suutarinen Ilpo, Tuomi Juha, Virranta Jouni.